

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 46Ek/686/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120278307
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120278307.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Coca-Cola HBC Česko a Slovensko, s.r.o. so sídlom Českobrodská 1329, 198 21 Praha 9 - Kyje, IČO: 41 189 698, právne zastúpeného: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o. so sídlom Justičná 2711/9, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 789 615, proti povinnému: WORK PLUS s. r. o. so sídlom Vihorlatská 1423/11, 069 01, Snina, IČO: 48 139 068, o vymoženie pohľadávky vo výške 2.752,24 eur s príslušenstvom, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/686/2020 zo dňa 28. apríla 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/686/2020 zo dňa 28. apríla 2020 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený nemá nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/686/2020 zo dňa 28. apríla 2020.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 09.04.2020 domáhal od povinného vymoženiu istiny vo výške 2.752,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.752,24 eur od 16.8.2018 do zaplataenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, náhrady trov pôvodného konania vo výške 1.7771,27 eur a trov exekúcie na podklade vykonateľného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného dňa 01.10.2019 Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory pod sp. zn. Rsp M-2/2019.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 46Ek/686/2020 zo dňa 28.4.2020 zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného v sume 59,78 eur a to zmysle § 53 ods. 3 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu rozporu návrhu na vykonanie exekúcie s Exekučným poriadkom. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 53 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. a), § 53 ods. 4 prvá veta, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, § 199e Exekučného poriadku, na ust. § 13a ods. 2, § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších prepisov (ďalej len „vyhláška“), a vecne tým, že v návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor vyčíslenia trov právneho zastúpenia oprávneného v exekúcií s Exekučným poriadkom, keď oprávnený pri výpočte tarifnej hodnoty za úkon právnej služby vychádzal nielen z istiny ale aj z príslušenstva pohľadávky, ktoré tvoria náklady spojené s uplatnením pohľadávky a trovy základného súdneho konania. Poukázal na ustálenú judikatúru súdov potvrdzujúcu právny názor, podľa ktorého, ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len istina (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2012, sp. zn. 17Co/179/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.09.2013, sp. zn. 14Co/663/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012,

rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 4Cob/44/2014 a iné). Citoval názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení sp. zn. 2MCdo/13/2014 zo dňa 29.10.2015, v zmysle ktorého: „Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci, preto ak sú uplatnené spolu s istinou, netvorí osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ale nárok na zaplatenie istiny. Cenu jej príslušenstva nemožno rozširujúcim výkladom ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky zahrnúť do základu pre určenie tarifnej odmeny za tento právny úkon.“ Ďalej upriamil pozornosť aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012, ktorý vyslovil, že „Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky výslovne hovorí o hodnote pohľadávky, a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v už spomínanom ustanovení § 10 ods. 2 vyhlášky. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky“. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia bolo možné pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta vychádzať len z istiny peňažnej pohľadávky v sume 2.752,24 eur, čím výška dôvodne uplatnených trov oprávneného v exekučnom konaní predstavovala sumu 158,94 eur a pozostávala z dvoch polovičných úkonov právnej služby - prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - vypracovanie návrhu na vykonanie exekúcie (2 x 55,60 eur), ďalej z režijného paušálu vo výške 21,24 eur (2 x 10,62 eur) a z 20 % DPH vo výške 26,49 eur a preto bol nárok oprávneného na trovy exekúcie v časti sumy 59,78 eur ako nedôvodný zamietnutý.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 30.4.2020 sťažnosť, ktorou žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť, priznať trovy sťažnostného konania vo výške 109,36 eur a vec vrátiť vyššiemu súdному úradníkovi. Sťažnosť odôvodnil tým, že právne posúdenie vyššieho súdneho úradníka o tom, že tarifná hodnota právnej služby v exekučnom konaní by sa mala počítať výlučne z istiny priznanej exekučným titulom, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa oprávneného z vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov nevyplýva, že by sa tarifná hodnota právnej služby v exekučnom konaní mala počítať výlučne z istiny, naopak základom tarifnej hodnoty je vymáhaný nárok, ktorým je podľa § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku aj príslušenstvo pohľadávky. Oprávnený poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017 a na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/609/2019 zo dňa 19.07.2019, v ktorých súd vymedzuje, že do základu pre určenie tarifnej odmeny advokáta je potrebné za úkon právnej služby zahrnúť všetky časti vymáhaného peňažného nároku uplatneného v exekučnom konaní (istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu a trovy exekúcie oprávneného). V týchto rozhodnutiach súdy odkazujú na špecifickosť exekučného konania oproti základnému konaniu, keďže každý jeden súdom priznaný nárok je možné v exekučnom konaní uplatňovať samostatným návrhom na vykonanie exekúcie, pričom základom tarifnej hodnoty v exekučnom konaní je vymáhaný nárok oproti základnému konaniu, v ktorom je základom tarifnej hodnoty istina. Ďalej odkazujú na to, že právna služba sa v prípade podania návrhu na vykonanie exekúcie týka celého uplatneného nároku a že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie je výška vymáhanej sumy jednoznačne určiteľná pre základ pre určenie odmeny právneho zástupcu a dosahuje reálnu výšku vymáhaného nároku voči povinnému v sume tvorenej z istiny, z kapitalizovaných úrokov a z trov konania. K rozhodnutiam uvádzaným v napádanom rozhodnutí zo strany vyššieho súdneho úradníka uviedol, že v daných rozhodnutiach súdy riešili právnu otázku tarifnej hodnoty v základom (nachádzacom) konaní a nie právnu otázku tarifnej hodnoty v exekučnom konaní a preto sú predmetné rozhodnutia na dané exekučné konanie neaplikovateľné.

4. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

6. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. V zmysle § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany oprávneného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu oprávneného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vyporiadaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti. Oprávnený postavil svoju sťažnosť smerujúcu k zrušeniu napádaného rozhodnutia a k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie v súlade s návrhom na vykonanie exekúcie na tvrdení, že tarifná hodnota za úkon právnej služby sa v exekučnom konaní počíta nielen z istiny, ale aj z príslušenstva k istine, v tomto prípade aj z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a z trov základného konania s odkazom na dve rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica.

12. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

13. Podľa § 10 ods. 3 vyhlášky, tarifná odmena advokáta za zastupovanie v občianskom konaní a iné úkony právnej služby ak je predmetom právnej služby opakujúce sa plnenie, tarifná hodnota sa určí súčtom hodnôt týchto plnení; ak ide o plnenie na čas dlhší ako päť rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia.

14. Podľa § 10 ods. 4 vyhlášky, pre výkon rozhodnutia alebo exekúciu na opakujúce sa plnenia sú tarifnou hodnotou splátky, ktoré sú zročné v čase podania návrhu na výkon rozhodnutia alebo vykonanie exekúcie.

15. Súd súhlasí so záverom prezentovaným v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého v danom exekučnom konaní (kde sa exekúciou vymáha istina s príslušenstvom) pri určení tarifnej odmeny advokáta z tarifnej hodnoty veci je možné vychádzať len z istiny peňažnej pohľadávky a nie aj z hodnoty príslušenstva pohľadávky. Súd dopĺňa, že mimo § 10 ods. 4 vyhlášky, t.j. exekúcie na opakujúce sa plnenia, nie je vo vyhláške osobitné ustanovenie pre výpočet tarifnej odmeny v exekučnom konaní. Exekučný poriadok vo svojom ust. § 199e pri stanovení odmeny advokáta za právne zastúpenie odkazuje na ustanovenia o tarifnej odmene podľa § 9 až 14 vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov. Z toho vyplýva, že ustanovenie § 10 vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov sa používa tak v základnom, ako aj v exekučnom konaní. Za správnu nemožno považovať interpretáciu ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov predostieranú oprávneným, ktorej účelom bolo presvedčiť, že za tarifnú hodnotu je potrebné považovať celý vymáhaný nárok (aj s

príslušenstvom). Ako správne uviedol vyšší súdny úradník ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov pri určovaní tarifnej hodnoty výslovne hovorí len o hodnote pohľadávky (veci, práva), a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky, preto keby základom pre výpočet odmeny malo byť aj príslušenstvo, zákonodarca by to výslovne uviedol do vyhlášky. Príslušenstvo pohľadávky nemení svoj charakter či je uplatnené v základnom alebo v exekučnom konaní, zostáva príslušenstvom v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením). Príslušenstvo pohľadávky nebolo oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie uplatňované ako samostatný nárok, ale bolo uplatňované spolu s istinou. Exekučný poriadok síce pre účely spísania návrhu na vykonanie exekúcie obsahuje vo svojom ustanovení § 48 ods. 3 písm. g), ktorým dôvodil oprávnený, rozčlenenie vymáhaného nároku na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu a trovy exekúcie oprávneného, avšak na základe uvedeného nemožno dospieť k záveru, že kvôli takémuto rozčleneniu má oprávnený nárok na odmenu z celého vymáhaného nároku (aj z príslušenstva pohľadávky). S poukazom na uvedené, ak je nesprávne zahŕňať príslušenstvo, ktoré nie je uplatnené samostatne, do výpočtového základu v základnom konaní, tak potom nie je ani správne ho zahŕňať do výpočtového základu v exekučnom konaní.

16. Ak chcel oprávnený poukázať na nesprávne právne posúdenie napádaného rozhodnutia, mal sťažnostné dôvody oprieť o rozhodnutia najvyšších súdnych autorít a nie o rozhodnutia okresného súdu. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP sú sudy povinné postupovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, avšak nie každé jednotlivé rozhodnutie je možné považovať za ustálenú rozhodovaciu prax tzv. judikatúru. S poukazom na uvedené súd nepovažoval oprávneným prezentované rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica za ustálenú judikatúru, o čom svedčia aj opačné rozhodnutia nielen iných súdov (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoE/13/2015 zo dňa 28.01.2016), ale aj rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica (napr. sp. zn. 5Ek/77/2017 zo dňa 22. augusta 2018, sp. zn. 6Ek/1228/2018 zo dňa 13.11.2018, sp. zn. 31/Ek/959/2018 zo dňa 24. augusta 2018, sp. zn. 59Ek/202/2017 zo dňa 14. februára 2018, sp. zn. 80Ek/1125/2019 zo dňa 28. augusta 2019, a iné). Ďalej exekučný súd uvádza, že aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 8ECdo238/2014, sp. zn. 8ECdo98/2015, resp. sp. zn. 3Oboer 134/2015) možno vyvodiť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky pri priznávaní náhrady trov právneho zastúpenia v dovolacom konaní vzal za základ pre výpočet tarifnej odmeny iba istinu vymáhaného nároku.

17. Na záver súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

18. S poukazom na uvedené má súd za to, že vyšší súdny úradník v súlade so zákonom v časti trov oprávneného uplatnených v exekučnom konaní prevyšujúcich sumu 59,78 eur dôvodne zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a preto súd rozhodol tak ako vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/686/2020 zo dňa 28. apríla 2020 ako nedôvodnú zamietol.

19. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude úlohou vyššieho súdneho úradníka rozhodnúť o zvyšnom nároku uplatnenom v návrhu na vykonanie exekúcie.

20. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23. Oprávnený si za podanú sťažnosť uplatnil náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby v sume 109,36 eur (80,51 eur odmena + 10,62 eur režijný paušál + 18,23 eur DPH). O trovách sťažnostného konania rozhodol súd tak, že oprávnený na ich náhradu nemá nárok z dôvodu, že nebol v sťažnostnom konaní úspešný. Navyše Exekučný poriadok v zmysle citovaných zákonných ustanovení nepriznáva možnosť do začatia exekúcie (do vydania poverenia) priznať oprávnenému nárok na viac ako dva úkony právnej služby (za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia a podanie návrhu na súd), ktoré si oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie už uplatnil a ktoré mu čo do základu neboli súdom zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.